

Dr. Apáti István
országgyűlési képviselő

Országgyűlés Hivatala

Irományszám **X/14216**

Érkezett **2017 FEBR 27.**

Írásbeli kérdés

Kövér László úrnak,
az Országgyűlés elnökének

Helyben

Tisztelt Elnök Úr!

Magyarország Alaptörvénye 7. cikk (2) bekezdése, valamint az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 42. § (8) bekezdése alapján írásbeli kérdést kívánok benyújtani a Nemzeti Fejlesztési Minisztériumot vezető miniszterhez, mint a tárgyban illetékes minisztérium vezetőjéhez

„Hány szélhámos utazásszervező (utazási iroda) helyett kell még a jövőben kártérítést fizetnie a magyar adófizetőknek?”

címmel.

Tisztelt Miniszter úr!

A Fővárosi Ítéltábla 2014. november 19. napján, az Európai Unió Bíróságának C-430/13 számú végzésére is figyelemmel meghozott 3.Pf.20.182/2014/2. ítélete kimondta, hogy az utazásszervező- és közvetítő tevékenységről szóló 213/1996. (XII. 23.) Kormányrendelet (a továbbiakban: nemzeti szabályozás) ellentétes a szervezett utazási formákról szóló 90/314/EGK tanácsi irányelv (a továbbiakban: irányelv) 7. cikkében foglaltakkal. A hazai szabályozás ugyanis nem eredményezte azt, hogy a fogyasztók (az utasok) által befizetett valamennyi összeg visszatérítésére és a hazaszállításukra vonatkozóan hatékony biztosítékkal rendelkezzen az utazásszervező (utazási iroda) fizetéseképtelenné válásának esetére.

A Fővárosi Ítéltábla a hivatkozott ítéletben a hazai szabályozásnak az uniós jogba ütközésére tekintettel megállapította a Magyar Állam kártérítési felelősségét, így a biztosítók helyett végső soron az adófizetőknek kellett megfizetniük a felperesek mindazon kárát, amelyet a perben szereplő utazásszervező fizetéseképtelenné válása folytán szenvedtek el.

Az ítélet meghozatalát megelőző időszakban, illetve azt követően is sajnos több utazásszervező is fizetéseképtelenné vált, felszámolásra került. A hazai szabályozást azonban mindeddig nem módosították érdemben, így az még mindig nem eredményezi azt, hogy egy

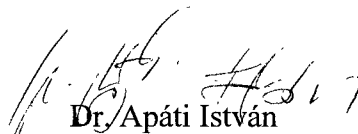
utazásszervező fizetéseketelenné válása esetén minden befizetett összeget visszakapjanak a károsultak. Így, ha ma fizetéseketelenné válik egy utazásszervező, és biztosítása nem jelent elegendő fedezetet, akkor az utasok fennmaradó kárát még mindig a magyar adófizetőknek kell megfizetniük, több mint két évvel a hivatkozott ítélet meghozatala után. Igaz csak akkor, ha ennek érdekében a károsultak pert indítanak.

Nehéz megérteni, hogy egy kormányrendeletet - amely módosítása egy törvénynél lényegesebben egyszerűbb jogalkotási eljárást igényel - miért nem módosított mindeddig a Kormány, hogy az valóban megvédje a magyar embereket. Különösen érthetetlen ez annak fényében is, hogy az Orbán-kormány az elmúlt években rohamtempóban módosította a jogszabályokat a döntő többségét.

Fentiek alapján kérdezem Miniszter urat, mikor kívánja a Kormány módosítani a hazai szabályozást, hogy többé ne a magyar adófizetőknek kelljen egyes szélhámos utazásszervezők helyett kártérítést fizetni?

Fentiekhez kapcsolódóan kérdezem Miniszter urat, mint a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény 3:405. § (2) bekezdése alapján a polgári perekben, a Magyar Állam nevében eljáró minisztert, hogy hány olyan pert és összesen milyen összegben vesztett el a Magyar Állam, amelyeket a hivatkozott ítélettel egyező vagy hasonló jogalapra alapítottak?

Budapest, 2015. február ...

Dr. Apáti István

Országgyűlési képviselő

Jobbik Magyarországért Mozgalom